

//-..././--./.../---//

Er werd om 3 uur geopend.

Er moesten vandaag een paar verkenners gëinstaleerd worden. Het waren Gijs den Daas van deBever en nog een paar van de Condors, die pas overgekomen waren. En natuurlijk waren de ouders ook uitgenodigd.

We kregen de opdracht om 5 mensen binnen de singels op te zoeken, want die hadden briefjes bij zich die wij moesten hebben.

Ieder groepje bestond uit een paar welpen en verkenners. Als men dan persoon gezien had, dan moest men hem onopvallend het briefje vragen, want als de andere groepen het zagen wisten ze het.

Ons groepje had ervier en toen we de vijfde wilden gaan opzoeken was het al tijd.

Ondertussen was het gaan regenen en we liepen snel terug naar het H.K.

Daar kregen we een warme kop chocolade en dat ging erin als koek. En over koek gesproken, we kregen een spel waarbij we in een kring moesten gaan zitten met een grote ontbijtkoek in het midden.

Er werd een grote döbbelsteen doorgeschoven en ieder die 6 gooide, mocht een stuk koek met vork en mes op eten.

Maar dat moest snel gebeuren, want daar kwam de volgende
alweer.

Het was een leuk spel en sommige ouders deden ook mee.

Toen alle ouders weg waren gegaan, kregen we tot onze
grote verbazing boerekool met worst.

De hopman die pas uit het ziekenhuis was gekomen,
van ons een groot, dik boek dat heete:

"Handig Tuis".

Als dank gaf hij ons een zak met appels.

Toen dat op was, gingen we sluiten en ondanks de
regen was het toch nog een geslaagde middag geworden.

Door de PL van de Bevers

Johan

van

wijk.

//:/. /-./-././

//-..././/▲.//..//--//

Er werd om 3 uur geopend.

Nadat de Condors de vlag plechtig hadden gehesen, kregen we de opdracht. De opdracht luidde:

zet de (singel) singel tussen de Parijse brug en de Rose brug in kaart.

Iedere patrouille kreeg zo'n opdracht maar twee werden weg gestuurd. De andere 3 patrouilles moesten een dodenmasker maken. De Bevers en Condors gingen het eerst weg om het in kaart te brengen.

Doordat er 3 Bevers ziek waren wij maar met z'n driën. Het was bar koud maar we liepen stevig door.

Nadat we klaar waren, gingen we snel terug naar het H.K. Daar waren ze net klaar met dodenmasker.

Andre' van Vondelen had zich vrijwillig aangemeld en had een mooi dodnmasker gekregen.

Nu waren wij aan de beurt. Kees Geritser wou het wel doen. Hij moest op twee grote kisten gaan liggen en toen werd er door de vaandrig met boter ingesmeerd. Ja, alleen zijn gezicht hoor. Daarna kreeg hij twee pijpjes in zijn neus gestopt om te kunnen adem halen. Dan werd er gips op zijn gezicht gedaan en moest doodstil blijven liggen en als er iets mis ging dan mo

hij zijn linkerhand opsteken.

Als alles goed moest hij zijn rechterhand opsteken.

Na een tijdje was het klaar en het werd met veel moeite losgemaakt, want sommige delen zaten vast aan de wenkbrauwen en haren maar we hadden toch een ~~m~~i mooi masker.

We hebben nog veel troep verbrand ~~dat~~ was blijven liggen op de zolder. Het werd een groot vuur, dat we later moesten blussen anders duurde het te lang.

Het werd inmiddels al 6 uur toen we naar huis gingen.

///./../-./-.././/

Door de PL van de Bevers

Johan

van

Wijk.

//-..././--./-.-//

De weg naar.....?

Er werd om 3 uur zoals gewoonlijk geopend.

Direkt na de opening kregen we een grote opdracht.

De Arenden gingen het eerst weg.

Ze moesten een kompas en schrijfgerei meenemen.

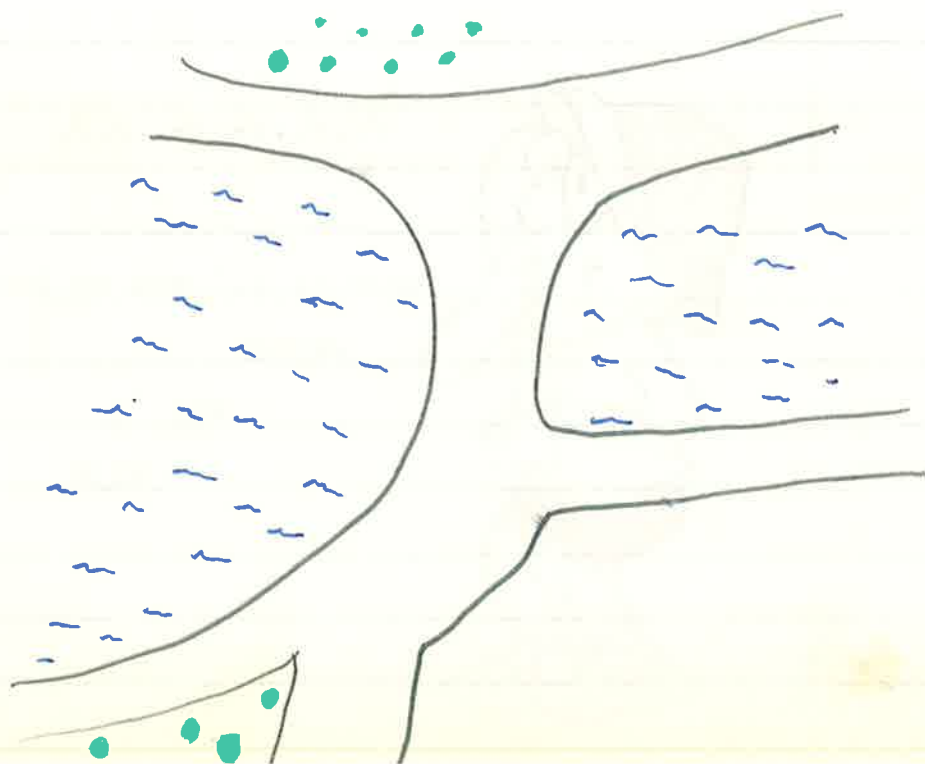
Bovendien kregen iedere patrouille een "noodbrief".

Als je nu de weg niet meer wist dan moest je de brief openen en daarin stond de weg.

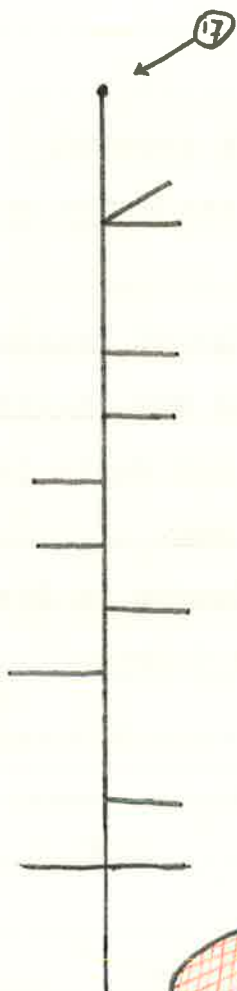
Na de Arenden gingen de Vossen daarna de Bevers, toen de Condors enals laatste de Valken.

Er waren 5 minuten tussenpoze.

Dit is een deel van de opdracht:

AL gauw wisten we dat het 't gebied was vande
krüissing bij de Utrechtse straatweg.
Dit was er ook bij:

noodbrief

Het werd een groot gezoek, en
na veel overkijkne en gezoek
vonden we het eindelijk en
inmiddels was het 5 uur gew
worden en we gingen terug
naar het H.K.

We moesten nog iets dat in
morseseinen stond, ontcijferen.

Er kwam uit: Kasteel.

///.../-./-.../

Door de P.L van de Bevers

Johan

van

Wijk.

Meuring
[Signature]

Van beslagklodder tot pannenkoek.

Er werd zoals gewoonlijk om 3 uur geopend en we zouden pannenkoeken gaan bakken.

We begonnen met de gedachte dat we goed konden bakken, maar dat viel tegen. De primussen en het bakmeel waren nog maar net uitgedeeld of iedereen stormde naar het leiderskwartier om water te halen.

Het werd natuurlijk een natte troep van jewelste.

Maar ja, toen iedereen aan de beurt was geweest, was er alleen nog maar de radio en het kloppen van het beslag te horen. De Valken hadden de primus in vlam toen volgden de Arenden en de Condors.

Maar onze primus deed het eerst niet, het zat hem in de kop die gauw werd verwisseld door de vaandrig.

Maar toen bleek dat het hele ding lekte.

We namen een nieuwe primus die later ook niet in orde bleek te zijn. Na veel passen, draaien en schroeven hadden we eindelijk een goede primus.

Maar de Arenden waren toen al bijna klaar.

Ht Het beslag was onderhand klaargemaakt tot een blubberpapje door mij en Kees Geritse.

Maar de walm sloeg omhoog en we kregen
wel een paar zwarte pannenkoeken.

Hierna kwam vaandrig Verhoeven die op het idee kwam
om de primus door te prikken.

Na veel gehanⁿis kwam er eindelijk een koolzwarte
pannekoek van Hui^b uit de pan.

Maar toen kwamen er gauw betere pannenkoeken want
nu kregen we de smaak te pakken.

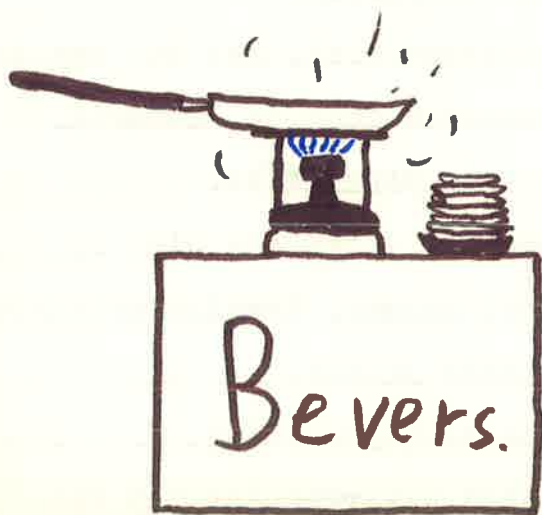
Nadat de laatste brokjes pannenkoek was verslonden,
gingen we afwassen dat natuurlijk met het nodige
gekloder en geplas te paard ging.

Maar nadat alles was opgeruimd, gingen we sluiten.

Het was toch een fijne middag geworden.

Door het eerste lid

Athur Scholman.

Als er een paar verkenners eerder gekomen waren, dan moesten we niet zolang wachten met de opening. Het had 's morgens gehageld en het was nu nog bewolkt en erg koud. Na de opening zei de vaandrig: " we hadden voor vanmiddag op het programma staan dat we een trappersbaan zouden maken.

Maar het is zo'n slecht weer dat we onmogelijk naar buiten kunnen. Toen gingen we een spel doen dat hette: de slapende piraat.

Een verkenner moest op de grond gaan zitten, en kreeg een doek voor zijn ogen zodat hij niets kon zien. En hij had een mes voor zich in de grond gestoken. Een andere verkenner moest dan het mes pakken zonder dat de andere het merkte. Daarna kregen we een quiz van 50 vragen die de PL's waren gemaakt. Ik vond het een goede quiz. Toen was het al bijna half 6 geworden en het werd tijd dat we gingen sluiten.

Toen we dat hadden gedaan gingen we naar huis terwijl het nog regende. Ondanks de trappersbaan niet gemaakt kon worden, was het toch een fijne middag.

door de APL van de BEVERS Huib Cluist

14-2-1970.

//-.../. /--./../-.-//

Er werd om 3

"De Feestavond"

Deze week hadden we een feestavond.

Deze was georganiseerd door Kees Frederiks en voorges door de kadepatrouille. Het begon om zeven uur en het was een vrolijke boel en er werden leuke plaatjes gedraaid door Huib Cluistra. De spelen waren door de jongens zelf meegebracht. Je kon er sjoelen, tafelten biljarten, pijltjes werpen, voetballen, volleyen en n veel meer. Ook waren er enkele denksporten zoals damm schaken en nog veel meer.

Het was erg gezellig vooral toe de nodige beatplaatjes gedraaid werden. Alleen hadden enkele jongens vergete geld meetenemen, want je moest voor het biljarten bet Maar dat werd goedge maakt door dat je gratis coke cao kreeg. Er waren slingers opgehangen en er werd flink gespeeld zodat iedereen de tijd vergat.

En iedereen vond het jammer dat het al half tien was en dat het tijd was om op te gaan ruimen.

Toen dat was gedaan en iedereen zijn eigen spullen weer had, gingen we sluiten.

En iedereen ging gelukkig naar huis want het was weer een leuke avond geworden.

Door de P.L van de Bevers Johan van Wijk.

//-..././--./../-.-//

Er werd zoals gewoonlijk om half 3 geopend.

We zouden dit keer een buitenspel gaan doen.

De Condors moesten een spoor gaan maken van goud gekleurd papier. Dat moesten ze om de 5 meter strooien op de grond. Op het eind van zo'n spoor lag dan een opdracht, die ze moesten uitvoeren.

De Arenden en Vossen bleven thuis? want die moesten een soort schuurtje maken voor het pionierhout. Want dan lag het hoog en droog, anders zou het in deze natte tijd gauw gaan verrotten.

De PL van de Vossen en ik gingen de sloot een goede bijleggen wat hoognodig gedaan moest worden, want het sloot lag vol met stekken en andere troep.

We hadden alleen een hark en een stuk touw waar we de stekken van de vroegerige brug mee uitrokken.

Ophet eind was de sloot toch aardig schoon, maar het was heel wat moeite gekost, voor het zover was gekomen.

Nadat we het afdakje klaar hadden gekregen en de andere patrouilles terug gekomen waren, gingen we een groot vuur maken om de palen die uit de sloot waren gekomen te verbranden, dat we aanmakten met padvinderswater.

En intussen konden we onze bevroren tenen en handen eens lekker verwarmen.

Maar we maakten het vuur zo groot, dat we het uit moesten
doen van de vaandrig, omdat het anders 9 uur zou
worden als we naar huis konden.

Toen het eindelijk uit was, gingen we sluiten en het was
ondanks de kou toch een fijne middag geworden.

Door de PL van de Bevers

Johan

van

Wijk.

///././-./-././

acc
J. Deek

Er werd om drie uur geopend.

We hadden er op gerekend dat het mooi weer zou zijn, want de leiders hadden een buitenspel gemaakt.

Maar het regende nogal en daarom moesten de PLS met de leiders gauw een binnenspel maken.

Er waren vele spelen. We gingen in een kring staan en een jongen moest een lap aan iemand in de kring geven

en vervolgens hard wegllopen want degene die de lap had moest de gever klapen geven. Het was een leuk spel

en het volgende spel was: een groep werd geblinddoekt en zijn benen gespreiden. De andere groep moest tussen

de benen doorkruipen zonder dat de ander het merkte.

Als de ander het wel merkte, mocht hij hem grijpen en dan moest de ander geblinddoekt worden.

Er werden nog meer spelen gedaan maar die schrijf ik niet allemaal op.

Ondanks de regen was het toch nog een leuke middag geworden.

Door het derde lid

Robbert

van

Erkel.

"De Trappersbaan"

Er werd om drie uur geopend en we hadden op het programma staan een trappersbaan. Er lag een dike laag sneeuw en er werd flink met sneeuwballen gegooid, zo zelfs dat de vaandrig er een voor zijn oren kreeg.

’s Morgens hadden enkele jongens de trappersbaan gemaakt en dat had veel moeite en tijd gekost want de knopen moesten goed zijn ak als er jongens er aan gingen hangen of zwaaien.

Iedere patrouille moest afzonderlijk de verschillende hindernissen afgaan. De vaandrig en een paar jongens stonden ieder afzonderlijk bij een onderdeel en gaven aan iedere jongen een punt voor elk onderdeel die hij had gedaan.

Er was o.a. een zwaaitouw, een klimtouw, een touw waar dat gespannen was tussen twee bomen, die ver uit elkaar stonden en je moest over het touw van de ene boom naar de andere boom. Dat kon je doen om je benen om het touw slaan of met je buik over je touw en je dan voorttrekken met je armen.

Er was ook een hindernis waar je met een wagentje door verschillende paaltjes door moest rijden zonder ze aan te raken.

Die hindernis moest je op tijd doen en en ekele
keer dat je de paaltjes raakte kreeg je er een
seconde bij. Dit was een spannende wedstrijd en
de snelste tijd was van Johan van Wijk namelijk
36 sec. Ook had hij het meeste puntenaantal
gehaald o.a. 40 punten. Voor elke hindernis kon
je hoogstens 10 punten behalen.

Toen was het ongeveer half 6 geworden en na een
grote sneeuwballengevecht kon er eindelijk
gesloten worden, door de diesntpatrouille de Bevers
die vandaag niet veel te doen hadden.

Deze middag was weer eens goed geslaagd.

Door de P.L van de Bevers

Johan

van

Wijk.

"Het houthakken"

Het was die middag nogal een beetje stormachtig. Bij het troephuis kregen we allemaal een scherpe bijl. we nantevoren geslepen hadden.

Daarna gingen we op de fiets naar de Cattenboekendijk. we de bomen gingen kapoen. We waren nog maar net bezig we hoorden "onderuit" en de eerste dikke boom kwam met een krakend geluid naar beneden vallen. Zo ging het de middag door, tot bijna de hele weg bezaaid was met takken bomen. Er werd nu niet meer verder gekapt want we moesten eerst de bomen en takken opruimen. Toen dat was gedaan bomen mooi opgestapelt lagen en alle takken op een grote hoop waren gegooid, kregen we limonade, dat er snel was. Daarna gingen we weer aan de slag. Maar we hadden veel last van de auto's die er door moesten, want dan moesten we alle bomen opruimen, die op de weg lagen. Ongeveer half vijf hielden we op en we begonnen met een grote partij van klei die daar volop aanwezig was.

We hadden al gauw twee partijen die ieder aan een kant een sloot gingen staan. Onder uitroep van "vuur" werd flink gegooid, dat gevecht duurde ongeveer een kwartier en toen er een paar "gesneuveld" waren, gingen we terug het H.K. Het was maar goed dat de meeste jongens oud

aanhadden, want de meeste waren er niet zonder kleerscheuren afgekomen. Maar het was een fijne middag geweest en we hadden ondertussen al heel wat ervaring opgedaan over het houthakken.

Door de A.P van de Bevers

Huib

Cjuistra.

Er werd om half drie geopend.

We zouden die middag griendhout gaan opruimen in het Linschotersebos. We gingen er per fiets naar toe.

Toen we er waren, bleek nog dat we te ver waren gegaan.

Toen we er waren zei de vaandrigh: " Zien jullie die grote hoop hout daar? Die moet hierheen.

De A.P's blijven hier en de P.L's en alle anderen gaan op de fiets naar de overkant en brengen de stukken hout heen.

en gooien ze in het water waar wij ze op de kant trekken.

Zo gezegd zo gedaan. Toen de P.L's en de anderen er waren

gingen de grote stukken die heel zwaar waren het water met zo'n plons dat ze aan de overkant kletsnat werden.

Ze gingen hard werken want een groot stuk hout in het water gooien was een machtig werk, vooral met z'n tweeën.

Een, twee, drie plons. En aan de overkant konden ze het voorwerpen. Maar het land was nog drassig van de vele

die er gevallen was, en de modderspetters kreeg je om de oren. Het was maar goed dat de jongens hun oude kleren hadden.

Toen alles weg was en de laatste stuk hout in het water was gegooid moesten de P.L's anderen aan de overkant

komen en daar waren ze al druk bezig met een stuk touw uit het water te vissen.

Zem konden mooi helpen en met een, twee, Drie gingen zelfs de
zwwaarste uit de sloot.

En toen alles klaar was, was het al tijd om naar huis te gaan

Door Robert van Erkel.